

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 344/2021
30.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Есада Дуљевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 54/18 од 24.11.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 37/21 од 09.02.2021. године, у седници већа одржаној 30.03.2021. године, већином гласова је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 54/18 од 24.11.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 37/21 од 09.02.2021. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 54/18 од 24.11.2020. године, ставом I, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 5. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 07.05.2015. до 01.04.2016. године те му је изречена мера безбедности одузимања предмета - ватреног оружја, као у изреци пресуде и обавезан је да суду накнади трошкове кривичног поступка о којима ће бити одлучено посебним решењем; док је на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП, у ставу II, окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело убиство из члана 113. у вези члана 19. став 1. КЗ, а оштећени ББ је ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 37/21 од 09.02.2021. године, одбијена је, као неоснована, жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца окривљеног АА и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 438. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Есад Дуљевић поднео је захтев за заштиту законитости „због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и тачка 3) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да о седници већа обавести браниоца“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, уз образложење да је правноснажном пресудом оптужба прекорачена, јер је у диспозитиву оптужнице окривљеном стављено на терет да је предметно ватрено оружје носио по одобрењу за држање, док је изреком првостепене пресуде оглашен кривим јер је „неовлашћено носио предметно ватрено оружје“, као и да је у изреци првостепене пресуде додата свест о делу као битно субјективно обележје кривичног дела, без кога нема кривичног дела, које није описано у диспозитиву оптужног акта.

Врховни касациони суд изнете наводе у захтеву браниоца окривљеног АА, оцењује као неосноване, а како је ова битна повреда одредаба кривичног поступка, из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 4 и 5 другостепене пресуде - Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 37/21 од 09.02.2021. године, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Такође, поднетим захтевом браниоца окривљеног, адвоката Есада Дуљевића се изричито нумерички указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљених, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, али уз образложење да околности под којима је дело учињено, као и друге олакшавајуће околности, показују да је повређена одредба члана 54. Кривичног законика којом су уређена општа правила о одмеравању казне, на који начин се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу одлучних чињеница за одмеравање казне - одредбу члана 440. ЗКП.

Како повреда закона из члана 440. ЗКП, не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, поднети захтев је, у наведеном делу, оцењен као недозвољен.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног се нумерички указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, при чему у образложењу није наведено због чега одбрана налази да је побиијаним одлукама учињена наведена повреда закона.

Како Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, те како је бранилац окривљеног у захтеву само нумерички истакао повреду из члана 439. тачка 1) ЗКП, не дајући разлоге због којих сматра да је побијаним одлукама учињена наведена повреда, Врховни касациони суд је оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у овом делу, нема законом прописани садржај (члан 484. ЗКП).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и 2. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић